

Hồi 8

Quái Nhân Trong Quan Tài

Phiến đá to trong mộ huyết bỗng nhiên kêu “sè sè” chạy tạt sang một bên...
Văn Tử Lăng nín thở theo dõi sự diễn biến.

Trong khoảnh khắc... hai bóng đen từ dưới mộ huyết bay vọt lên.

Chuyện bất ngờ, sau khi nhìn kỹ thì thấy hai người lại là Bồ Tâm Sư Thái và Văn Trung Tử!

Khẽ thở dài, Hiệp Lê Tửu Tẩu dùng phép Truyền Âm Nhập Mật bảo:

- Thật may mắn, họ vẫn bình yên vô sự!

Tử Lăng chưa kịp trả lời, thì phiến đá to tự động đóng kín lại.

Chàng cảm thấy kỳ lạ tự nghĩ:

“Chẳng lẽ họ đã chế phục được người ở trong quan tài? Nhưng còn Nam Vô Úy đầu? Các thủ lĩnh của phái Thanh Thành, Nga Mi, Không Động, Võ Đang đột nhập vào đây trước tiên, nay lại không thấy tăm hơi? Điểm lạ nhất là thần sắc của hai người, sao có vẻ lạnh như băng. So với lúc chưa vào huyết hoàn toàn như hai người xa lạ.

Hai người đi được mấy bước, đoạn song song ngồi trước mộ huyết, nhắm mắt dưỡng thần...

Họ đã bị nội thương...? Hay vì mệt mỏi...?

Thái độ của hai người làm Tử Lăng khó hiểu quá!

Một thời gian trôi qua...!

Có tiếng chân người từ cửa hang vọng lại.

Khẽ thúc vào hông Tử Lăng, Hiệp Lê Tửu Tẩu bảo nhỏ:

- Chắc lão đầu trọc Phổ Vân đến kìa...

Quả nhiên, với nét đượm đầy vẻ phong sương, Phổ Vân Thiền Sư vội vã đi đến.

Hai vị thủ lĩnh của môn phái Võ Y và Côn Luân đồng đứng dậy nghênh tiếp:

- Lão thiền sư sao bây giờ mới đến?

Miệng niệm A di đà phật, Phổ Vân Thiền Sư đáp:

- Nói ra thêm hổ thẹn, bần tăng bị người trêu chọc, kết quả là phí công đi bảy tám chục đoạn đường thật oan uổng!

Rảo mắt một lượt, lão liền tiếp:

- Sao lại chỉ có hai người đến đây thôi?

Bồ Tâm Sư Thái khẽ mỉm cười đáp:

- Chúng tôi sớm đã đến đây đủ rồi, nhưng đợi mãi chưa thấy lão thiền sư đến, nên bần ni đề nghị mở quan tài ra xem thử...

Phổ Vân Thiền Sư nóng nảy hỏi:

- Kết quả ra sao?

Vân Trung Tử tươi cười tiếp lời:

- Áo quan của Túy Tâm Tiên Tử vẫn y nguyên, nhưng bên hông lại có thêm một cửa hang nhỏ!

- Thật lạ quá...! Bần đạo nhớ kỹ, khi xưa đây mộ huyết toàn lát bằng đá, làm gì có hang ngách?

Bồ Tâm Sư Thái xen vào:

- Đúng như vậy! Bần ni cũng cảm thấy kỳ lạ, liền cùng các đồng đạo lần mò đi xuống. Kết quả là lần mò ra một thạch thất rộng lớn...

- Ô! Trong gian phòng đá ấy có những gì?

- Trống trơn chẳng có gì cả...! Chúng tôi không dám làm gì hơn, đành phải quay lên đây đợi lão thiền sư, đồng xuống đây quyết định...

Nghे qua lời man trá của hai vị Chưởng Môn, Văn Tử Lăng bất giác cả kinh tự nhủ:

"Hai vị này sao bỗng nhiên thái đổi thái độ?"

Chàng quay lại nhìn Hiệp Lê Tửu Tẩu dò xét, thì ra lão cũng cảm thấy nghi hoặc, không sao giải thích được, chỉ tròn tròn đôi mắt ra nhìn, thờ người ngo ngác!

Suy nghĩ giây lâu, Phổ Vân Thiền Sư giục:

- Nếu thế...! Chúng mình hãy mau xuống xem thử.

Chẳng đợi dứt câu, lão liền bước tới đưa hai tay ra định đẩy phiến đá...

Vội vẻ lạnh nhạt, hai vị đạo hữu nín lặng bước theo sau...

Mồ hôi lạnh toát ra ướt áo, Tử Lăng vội kể tai Hiệp Lê Tửu Tẩu bảo nhỏ:

- Hãy cẩn lão mới được!

Vừa nói, chàng vừa nhún mình nhảy vọt ra, kêu to:

- Không thể làm vậy được...! Lão thiền sư hãy ngưng tay.

Tiếng của Tử Lăng vang rền khắp động đá, cả ba giật mình trợn mắt nhìn.

Tay cầm thanh Túy Tâm Kiếm, Văn Tử Lăng ngang nhiên đứng cản trước mặt Phổ Vân, bảo:

- Mộ huyết này, tuyệt đối không nên xuống!

Tuy nhận định rõ Phổ Vân là chủ mưu của vụ tàn sát Văn Gia Bảo nhưng gặp hoàn cảnh này, lòng nhân đạo trong tiềm thức chàng tự nhiên vụt trội dậy, lương tri không cho phép chàng ngồi thản nhiên nhìn lão hòa thượng bước vào cõi nguy hiểm... mà không ngăn cản.

Chợt trông thấy Tử Lăng, Phổ Vân Thiền Sư rất đổi ngạc nhiên, đồng thời cũng cảm thấy hơi thẹn, mặt đỏ au, ấp úng thốt:

- Không dè Văn thí chủ cũng có mặt tại đây!

Tạm ngưng giây lâu, lão tiếp:

- Mộ huyết này tại sao xuống không được?

Nghiêm giọng Tử Lăng giục:

- Hiện tại, thời giờ không cho phép giải thích cặn kẽ. Hãy ra khỏi nơi đây kéo nguy hiểm.

Bồ Tâm Sư Thái thỉnh linh quát to:

- Nhãi con! Từ đâu dám cả gan đến đây tìm chết?

Miệng vừa nói, tay vung chuông nhắm Tử Lăng quật mạnh.

Giữ thái độ trầm lặng. Tử Lăng khẽ chuyển mình né tránh, đoạn lập tức vung kiếm trả miếng. Kiếm lòn ra muôn ánh bạch quang chói lọi.

Bị một đòn khá độc hiểm, Bồ Tâm Sư Thái phải thối lui né tránh, rồi vận toàn lực phát liên hai chưởng.

Phổ Vân Thiền Sư quát to:

- Hãy ngưng tay! Nói chuyện xong rồi đánh cũng không muộn.

Chẳng những ni cô chẳng chịu ngưng tay, Vân Trung Tử sẵn dịp liền rút phát trần tơ bạc ra quát to:

- Lão thiền sư! Hãy giết quách nhãi con này, rồi mới nói chuyện sau.

Đưa phát trần tơ lên, lão quét ra một chiêu cực kỳ lợi hại...

Đôi mày bạc của lão hòa thượng khóa chặt lại. Lão đưa tay ra định chụp lấy cổ tay của Vân Trung Tử, một mặt quát to:

- Chuyện đâu có đó! Sao đạo trưởng nóng tánh thế?

Nhanh nhẹn Vân Trung Tử nhảy tạt sang một bên, sẵn đà quét mạnh phát trần về phía đầu lão Phổ Vân.

Sự kinh ngạc tăng lên tột độ, nhưng không hổ là thủ lĩnh của phái Thiếu Lâm, năm ngón tay của lão hòa thượng đang đưa ra, lão liền đổi về thế Kim Tơ Trần Uyển. Tay cầm phách trần của Vân Trung Tử lập tức bị giữ dưới năm chỉ của hòa thượng, đau buốt rồi tê dại hẳn, rồi công lực tự nhiên tiêu tan mất...

Nhanh như cắt, lão Phổ Vân điểm luôn Tinh huyết ở vai, Vân Trung Tử hai tay buông thõng, biến thành một phế nhân, không còn sức chống cự nữa.

Bồ Tâm Sư Thái trong lúc luống cuống, tay hữu bị Tử Lăng chém một kiếm, đau đớn rút to lên.

Liền đấy, chàng nhanh tay phát nhẹ, huyết đạo của ni cô cũng bị đóng kín.

Nheo đôi mày bạc, Phổ Vân Thiền Sư cất tiếng than:

- A di đà phật! Sự thế sao kỳ quái thế?

Quay sang Vân Trung Tử, lão tiếp:

- Đạo huynh! Chuyện gì xảy ra mà đến nỗi này?

Nào ngờ Vân Trung Tử thở dài một tiếng, đoạn ngồi phịch xuống đất, hỏi thế nào lão cũng chẳng trả lời...

Bồ Tâm Sư Thái cũng thế, thái độ dường như ngơ ngẩn mất hồn...

Bầu không khí đang ngọt ngào khó thở, bỗng nhiên một bóng đen bay vụt đến...

Định thần nhìn kỹ, Phổ Vân Thiền Sư kinh ngạc, buột miệng một tiếng:

- Người...! Chính là lão già dưới chân núi đã gặp ta lúc nãy đây mà.

Người vừa đến chính là Hiệp Lê Tửu Tẩu, bẽn lẽn cười gượng đáp:

- Hiện tại không phải là lúc chúng mình phân trần to nhỏ. Hãy mau rời khỏi nơi đây, kéo chậm.

Thấy tình thế biến chuyển quá nghiêm trọng, Phổ Vân Thiền Sư hội ý gật đầu, cúi xuống xốc Vân Trung Tử lên, đoạn đưa tay về phía Tử Lăng tay chỉ níu cô.

- Phiên Văn thí chủ tiếp cho bản đạo một tay.

Tử Lăng gật đầu đồng ý. Chàng vội xốc Bồ Tâm Sư Thái lên...

Hiệp Lê Tửu Tẩu mở đường đi trước. Hai người nhanh nhẹn theo sau.

Vừa đẩy cửa hang ra... bỗng nhiên ba người hốt hoảng loạng choạng bước lui.

Thì ra, lúc vừa mở cửa, người phụ nữ áo xanh bịt mặt vụt từ ngoài xông vào!

Một tiếng thét từ cửa miệng ỹ vang ra làm rung chuyển cả hầm đá...

Hiển nhiên chính là phụ nữ xuất hiện trong quan tài lúc nãy...

Hét to một tiếng, Tử Lăng nhảy vọt tới trước rút kiếm đâm mạnh.

Người bịt mặt vụt gào to:

- Hãy trả kiếm cho ta!

Chẳng cần né tránh, ỹ đưa năm ngón tay, như câu liêm, ra chộp thẳng vào lưỡi kiếm.

Tử Lăng nghĩ thầm:

"Dù cho bản lãnh có cao cường đến đâu, cũng không ai có khả năng cướp vũ khí của đối phương bằng cách đó!"

Nào ngờ, một tiếng "soeng" vang lên, lửa đốm vụt bắn ra tung tóe!

Lưỡi kiếm đã nằm gọn trong năm ngón tay của người phụ nữ. Ỗ giật mạnh, kiếm theo đà đã tuột khỏi tay Tử Lăng...

Chàng cảm thấy cánh tay tê dại, lão đảo thối lui mấy bước!

Thanh kiếm trong tay! Người phụ nữ đắc chí kêu to, đoạn quay sang Phổ Vân Thiền Sư, quát:

- Lão trộm đầu trọc kia, còn nhớ ta không?

Phổ Vân Thiền Sư thầm nghĩ:

“Võ công của người này cao hơn của Túy Tâm Tiên Tử đương thời mấy bậc. Một chiêu vừa rồi đủ thấy rằng y đã luyện thân thể thành sắt thép.”

Lão ấp úng đáp:

- Già này lẩm cẩm, chẳng hiểu thí chủ là ai?

- Nhận không ra ta? Quên rằng mười bảy năm về trước ngươi đã bức hại ta đến chết hay sao?

- Thí chủ là Túy Tâm Tiên Tử đây à?

- Đúng vậy!

- Ngươi... Sao lại biến ra thế này?

- Bị chôn sâu dưới đất mười bảy năm, làm sao không biến đổi.

Phổ Vân Thiền Sư thở dài:

- Lão khó tin được!

- Ô! Ta có thể làm cho ngươi tin được.

- Nếu có thể đưa ra sự chứng minh cụ thể, lão nguyện hứa tiếp nạp điều kiện của ngươi.

Người phụ nữ cười to:

- Biện pháp hay nhất là làm cho ngươi giống như lão ấy, tự nhiên ngươi sẽ tin chứ gì.

Vừa nói, tay chỉ vào Văn Trung Tử.

Phổ Vân Thiền Sư hốt hoảng, buông Văn Trung Tử xuống đất, chấp tay lại, chuẩn bị ứng chiến.

Phụ nữ bịt mặt quát to:

- Lão già trọc! Nếu đỡ được ba chiêu của ta, chuyện đã qua ta sẽ bỏ hết.

Phổ Vân Thiền Sư tấn thối lưỡng nan. Chỉ ngập ngừng lăm bằm:

- A di đà phật!

Phụ nữ bịt mặt cười lên the thé, vung tay phất ra một chưởng.

Chưởng phong xem nhẹ nhàng, không xé gió, cũng như không một uy lực nào cả...

Kinh nghiệm chiến đấu đã nhiều, nhưng lão Phổ Vân chưa từng thấy chuồng lục kỳ dị thế.

Còn đứng ngơ ngác, bất giác lão cảm thấy vùng ngực bị một đòn cực mạnh.

Đứng không vững, lão loạng choạng thối lui, đồng thời máu tươi từ miệng lão phun trào ra.

- o O o -